૪૮૦૭

બનામે ખુદા.

બીમારે બુલબુલ.

નામના

નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળીનાં
માલેકો માટે ઘણાએક સુધારા તથા વધારા સાથે
મુનશી મોહુમ્મદ મુરાદઅલીએ તૈયાર કરેલા
નાટકમાં આવેલાં ગાયનો.

પ્રગત કરનાર
નવી આલફ્રેડ નાટક મંડળીના માલેકો

મુંબઈ:
ધી રાઈજીંગ સ્ટાર પ્રીંટીંગ પ્રેસ બંગડી બજાર.
મહુમ્મદઅલી દાઉદખાને છાપી છે.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૯૧

કીંમત ત્રણ આના.

બનામેખુદા.

બીમારે બુલબુલ

૧

સબ—

પરૂવર ઇશવર જગધર અકબર સરવર બરતર હય તુહી,
સુરજ ચંદર અખ઼તર અનવર હરહર રહબર હય તુહી,
ચમકત દમકત ઝમકત ગમતક રંગત કુ઼દર હય તુહી,
સબગુલ બુલબુલ સુંબુલ કુ઼લકુ઼લ કાકુલ રહબર હય તુહી,
ગુલશન તનમન કુંદન કચન માદન ગૌહર હય તુહી,
મહેકત લહેકત નુગહત નુદરત ઇ઼તરત અંબર હય તુહી,
હરદમ હમદમ અકરમ મહેરમ નીરદમ દાવર હય તુહી,
હરદીલ મંજ઼ીલ મહેફીલ મહેમીલ કામીલ દીલબર હય તુહી.

૨

સબ—

ફુલોંકી રંગીની દેખો, ગુનચોંકી તમકીની દેખો;
ગુલચીકી ગુલચીની દેખો, નરગીસકી ખુદબીની દેખો.
ચંપા ઔર ચંબેલી દેખો, સોસન હય અલબેલી દેખો;
બુલબુલકી અટખીલી દેખો કુંમરીકી ફુલેલી દેખો.
રંગત પ્યારી પ્યારી દેખો, કયારીકી તઇયારી દેખો;
ગુલશનકી ગુલકારી દેખો, સરસરકી અસવારી દેખો;
ફુલા હય ગુલ લાલા દેખો, બેલા સબમે આલા દેખો.
સરવે કુદદે બાલા દેખો, નુરે બારે તાઅલા દેખો;
બુલબુલ કરતી નાલા દેખો, આતીશકા પરકાલા દેખો.
સબજી આર ફુલવારી દેખો, મેહદીકી ખુંબારી દેખો;
શાખોંકી સરશારી દેખો, સુંબુલકી બલદારી દેખો.

૩

બુલબુલ—

કીન આંખોં દીખાએ બોસતાન,
બોસતાનકા બયાન પરેશાન કરેકાન;
ગમને આગ કરકે કુમલાયા જો જીયા જીયા જીયા.
કીસને આપકો યેહ સરમાયા હય દીયા દીયા દીયા.
મેરી વોહ ગુલે જીશાનપર જાન કુરબાન,
જાન લીયા માન લીયા જીસપે તુમને જાન દીયા,
ઊસકો હમને જાન લીયા તેરા પીયા પીયા પીયા.

૪

સબ—

સુન અય પ્યારી કયું હરબારી કરતી જારી હય ખારી,
કયા દુખભારી હય દુશવારી હસરતબારી લાચારી;

હય ફુલવારીમે ગુલકારી ન્યારી ન્યારી મહેકારી.
ચમન ચમન બન મગન મગન,
બેલા ચંબેલી સમન ગુલે સીમી બદન,
કલી કલીકા દહેન ફુલા બહેરે સુખન,
બુલ બુલ હમાતન બની નાલા ફીગન;
ચલો ઇધર ઉધર ફીરો શજર શજર,
દખો ભરકે નજર ખુશીકા હો અસર.

૫

બુલબુલ—

લબે ગુલરંગ સદા વકફે ગમો નાલા હમ,
દાગ સીનેમે જો હય રશ્કે દહે લાલા હમ.
વોહ દેમાગ અબ નહી જો સયરે ગુલીસ્તાંકીજે,
જાકે સેહરામે કહીં ચાક ગીરેબાં કીજે.
દો ઘડી તકજો ન ગુલજારમે દેખે ગુલકો,
ચમન ગીરફતારીસે ફીર આયે દીલે બુલબુલકો.
હાથ જોડું મય તેરે બાદે સબા જા જલ્દી,
ઉસ ગુલે ગયરતે ગુલશનકી ખબર લા જલ્દી.

૬

છોટી—

સબ આશક દીલબર જરકે બને હો રાજા,
જરકા હો રંગ વહાં બાજે મીરદંગ,
ભલે માનસકી લડકી ભટીયારી કે સંગ;
ચુપ અરરરર ધુત.
દમડી મકબુલ મીલે છબડી ભર ફુલ,
ચાહે ચમડી ઉતાર મેરી દમડી ન ભુલ,

૬

ચુપ અરરરર ધુત.

દમડીસે લાલ બને મુખડે.કી શાન,
બીના દમડી તંબોલનભી દેવે ન પાન,
ચુપ અરરરર ધુત.
પયસેકી બાત કરે પરીયાં ા માત,
બીના પયસે ભટીયારનભી મારે ન લાત,
ચુપ અરરરર ધુત.
પયસેસે ખાનેકો કલીયા પુલાવ,
ન હો પયસે તો જોરૂભી પુંછે ન ભાવ,
ચુપ અરરરર ધુત.
શાદીમે પયસેકી પહેલે સલાહ,
બીના પયસે ન કાજી પહડાવે નીકાહ.
ચુપ અરરરર ધુત.

૭

ગુલ—

કલીયાં ચટક રહી રહી ગુલકી ઉડી હય જોર બહાર,
સમરદાર હર શાખો શજરહય,
ડાલી ધુમ ધામ કોયલ કુમરી.
ખીલી હય કલીયાં સગરી ચલી નસીમે સહરી,
ગુલશન મહેકત રંગત દીલસે નીસાર
નકુશો નીગાર ચંપા અનાર.

૮

ગુલ—

બીના દેખે કરાર કયસે હો પ્યારી ફ્બનકે,
મન તરસે ડરસે લરસે. (૩)

૭

ખ઼મે ગેસુમે જાન ફંસા દીલ હય નાદાન,
નહીં છુટના આસાન ફ઼રમાં બજાઉં મય સરસે, (૨)
હુવા સીના ગુલજ઼ાર ગુલે દાગ઼ોસે યાર,
રહો દીલમે હરબાર હય યેહ અચ્છા કહીં ઘરસે. (૨)

૯

બુલબુલ—

ગુલ્લે ચમન યેહ કીસ ગ઼મસે બેરી બેરી જીયા કલપે (૩)
કયા બંદી ઘટ ચલન ચલૈયા,
તોપે વાર તનમનધન દઇયા,
દીલબર હમદમરે. (૨)
કયું રંજીદા સુખ઼ન સુનૈયા,
મય નીસાર દમ ક઼દમપે જઇયા,
હરદમ પલછીનરે. (૨)

૧૦

બુલબુલ—

પ્યારે નહીં ક઼ોલસે ટલું,
ગ઼મસે જો મય જલું ખ઼ાકમે મીલું,
તુજકો ભુલું કભી ફીર ફુલું ના ફલું.
યાર પ્યાર મારસે ન મુંહ ફીરાયે જાય હાય હાય હાય
મનસે યેહ દુગધા ઉતાર લીજીયે યાર ક઼ોલો ક઼રાર
દીલસે હું તાપે નીસાર.
ખ઼ાર હય ગુલ ફુલે હજ઼ાર તુહી હય દીલદાર,
તોહે બીન પડે નહી ચયન જાવે નહી સ્યન,
ઢાંકે નહી નયન રે કયસી કરૂં બયન,

હો દીલખુશી તરફ્યન યકીં હય મુઝે અયન ચયન કરે રયન
આન બાન શાનપે મરૂં ન કયું જલું.

૧૧

સબ—

પ્યારી હો ખુશી ગમસે કયું હય યાકુલ બ્યાકુલ,
સમજ નતજ અરજ ગરજ ફરજ કરજ,
એક દીન અય જાનવહીં અવ્વલો આખીર જાના સબકોરી
તનમન દીલબર નીસાર ખાસ સસર કરત હય પ્યાર
ખુલખુલો ગુલકી બહાર હય ચમન ભરી.

૧૨

સબ—

લોજી શેહરકે ઘરજાના ગુલશનમે અબ દીલ બહેલાના,
ગુલકો પહેલુમે બયઠાના લેકર શીશા ઓર પયમાના,
લોજી ભરભર પીના ઔર પીલવાના, ગમજા મસ્તાના દીખલાના
લેકીન ફીર યહાં એક દીન આના, હમકો સુરતતો દીખલાના
હાય વહાં ગમ ખાને જાના દીલ કીસ્સે બહેલાને જાના (૨)
જામ કહાં પાના કયું જી જામ કહાં પાના,
આરામ વહાં પાના બસ આરામ વહાં પાના.
શેહરસેહી દુન્યામે હય ઔરતોંકા રાહત પાના,
જાના હોગા સબકો એકદીન અવ્વલ જાના આખર જાના
માબાપોંકો બેટાબેટીકી તો શાદી હય ઠહરાના,
ઉસકો શાદી કહતે હેં ય ફીર ઉસમે કયસા હય ગમખાના
મા બહેનોસે છુટકર જાના હમરાજોકો તજકર જાના,
યગાનોકા જબ ગમખાના બેગાનોંસે દીલ બહેલાના,

હુરકો એક્‌રાર હો બ્યાહમે ઇનકાર કયા,
હુર જો દીલદાર હો બ્યાહકા એક્‌રાર કયા,
શાદીકા હય.પ્યારા શૈહર દીલબર સબસે ન્યારા શૈહર;
દર્દે દીલકા ચારા શૈહર દુન્યાંમે પહેચાના.

13

ગુલ—

જબસે છુટા ગુલફ઼ામ નહીં આરામ કીયા અલમકા જામ પીયા
ગ઼મ ખાખાકર ગ઼મકી બસ્તીસે તનમન આબાદ કીયા.
દીવાનોકો પહડ઼કર હમને દીવાનપન આબાદ કીયા,
ઉલફ઼તમે ઇજાદ કીયા ગ઼મગ઼મસે બન આબાદ કીયા.
તર્ક કીયા દુન્યાકા રાસતા ઔર ચલન આબાદ કીયા,
હમે દએરો હ઼રમસે કામ નહી હરનામ લીયા કહીં ઇસલામ લીયા
કભીતો ઘરસે ઘબરાકર સહે઼રાકી જાનીબ ચલતે હુંય,
કભી [illegible] હમ અપને ક઼ફ઼ દસ્તકો મલતે હુંય.
ગ઼મસે નીકલા ચાહેં તો હમ દમસે અભી નીકલને હુય,
હમસે આશક઼ માશુ઼કોકે ગ઼મમે જલતે બલતે હુંય,
મરમર કર હરહર ગામ હુંમયનાકામ જીયા મોલ આલામ લીયા

14

છોટી—

ઇનસાની શાનપર હ઼યવાની ઠાનકર,
કજખતીયાં દીનરતીયાં સુનવાએરે.
ક્યું અયસા ધાનીકા બયલ બના ચકરાવે,
પટકનીયાં ચટકનીયાં ભુસખાએરે.
ઇસહી બીમારીસે રયન દીના દુખપાવે,
ઠર મનવા કર મનવા સુખ પાએરે.

૧૫

ગુલ—

તાનાતન નાહી બનતુ હકીમ સુનજોલાહી તોરી બીમારી સારી
લાચારી કારી બેજારી ધુંમે નારી મારી મારી ડર ડર ડગરભર;
ઓ હકીમ તુ હયનીમ મરનકી કરબીમ,
જાકર કર તસલીમ પાવેગી જરસીમ
નાના તનતા હોગા તાના બાવા બુનતા હોગા બાના.

૧૬

ગુલ—

મોહે ખબર જો દીની હજાર તોરા ગુનમાનુ સુંદરીયા,
જાકર સવદાગરકે નોકરસે મીલકરકે દીલબરકે મય ઘરમેયાર;
જાકરકે માદરસે કેહેકર મયલું જરતો,
હોવેગા મકસદ બરાર

૧૭

પુંબા—

ઓ ચાબ ચાબ ટેરા કાના હો કડાબ,
અંકી કોલો આયા કોઇ ચોટા મડમ ચાબ.
ગોરા ગોરા ગાલ લંબા લંબા બાલ,
કાલા કાલા અંકી ઔર હોટ લાલ લાલ.
પાલકીમે બયઠકે વોહ આયા હય જનાબ,
ઉટાકે લે આટે હંય ચાર આડમી ચીતાબ.
ઉચકે કીડમટગાર ચીદીભાઇ ચાર,
ગધેપર અચવાર હોકે આયે હય કુમ્હાર

૧૮

સબ—

લો જાતે હુંય અબતો મેહેરબાં,
હાં જાવો મકાનકો બેગુમાં.
યેહ બુલબુલકો રખના શાદમાં,
મય રખુંગા ઇનકો મીસલે જા.
યેહ હમકો દીલસે હય યકીં,
યેહ ઇનકે ઘરસે કમ નહી.
હય વતન ચમન સબ યહીં,
યેહ મેરે મકાનકી હય મકી.
હમારી દાઆ હય યેહ ખુશરહો,
સલીમકો મેરા સલામ કહો,
હાં કહેંગે જો કુચ હુકુમ હો,
યેહ કહો ન બેટીકા ગમ સહો.

૧૯

પુંબા—

ચોટા બીબી ઔર બુડ્ડા ચાબ,
ચાડી કરટા હાય ડેકો કયચા હય યેહ કાના કડાબ.
બુડ્ડા હય ઉલ્લુ જયચા બીબીટો ગુલ ગુલાબ,
ઉઇ ઉઇ કુડા યેહ કયચા ગમટકા હોગા બાટ.

૨૦

ગુલ—

આ બાવાજાન જીયરવા કલપે મોરા પયારી બીના હરબારી,
અરજ ગરજ સુનો પ્રીદર હમારી:

બુલબુલ બીન ગુલ ઘુલકે મરત હય,
સુન સુન ગમ તનમનકો જલાએ કર જનમ કરમ
જલજલકે નખારો

૨૧

પીદર—

પાલા કાહે નાગ કાલા જાન બલામે ક્યું કર ડાલા,
આશક હોકે આફત ઝેલે યા ખીંચે દીલગીર નાલા,
છોડદે પયારે ધ્યાન યેહ સારે યેહનાહી મુંહકા નીવાલા.

૨૨

ગુલ—

પીતાજી તોરે પૈયા પીયરવા લાગું આગન ડાલો તેલ—
મોહેજાનેદો.
જાનેદો મોહે ગઈવા જીયરવા ચાહે મોરી નઈકી ગેલ—
મોહેજાનેદો.
જીયાકી લાગી કયસે જીગરવા છોડે પ્રીત ન જાનો ખેલ—
મોહેજાનેદો.

૨૩

પીદર—

જાની સુન જાના બીન જીના તજ મરેના,
દુઃખ ભરેના સીતમ કરેના પરેશાની
ઔજારી તેહારી તઈયારી કીધર ઠાની
કયા ઘર તજકે જાના દરદરકા ઘેરના ફેરના
મતમારે નાકારે સરગરદાની ધુમ હરદમ. ભટકત
નીપટ નીડર બના ગલતાન બન્ધા.

૨૪

ગુલ—

ઉડ કર ચલું ડગરીયા જાન દીલબરકેરી નગરીયા જાન,
ચલકર દેખું મંદરીયા જાન પયારે પયારે જોબનપે બલબલ
જાઉં ભરભર દેખું નજરીયા જાન.
જાન નીસારૂં વાકી બાંકી અદાપર તનમન વારૂં સુંદરીયા જાન
બુલબુલસે દીલ ગુલકા લગા હય છુટેન સારી ઉમરીયા જાન.

૨૫

બુઢ્ઢા—

મુવા મય જાનતો ચલી મયનેકી બુહડપનમે શાદી હાયરે,
જીનેસે મૌત મેરી કહીં જો આયરે,
દમસે છુટું ગમસે બચું ખાવું કહાંતક માર.
વોહ હય જવાં મય હું બુહડા કયા કરૂં,
મારે-વોહ જુતી લાત મુઝે દીન રાત અરે હય હાત.
... બુહડાપા તુને કીયા કયા સીતમ,
જોરૂ કહે મુઝે બાપ મેરા કબ આપ રહું ચુપાચાપ.

૨૬

ઔરત—

મુવા હતયારા પીટારે માર પછાડ઼ કરે,
મેરા ઘરવાલા બુઢ્ઢારે પયાર દુલાર કરે,
તુઝે કાલા કાટે છાતી ફાટે ખડ્ડા પાટે દીમક ચાટે,
બકરે જયસી દાઢીવાલા ભોલાભાલા છોટાબાલા ભુતનીવાલા,
દાદા મેરા નાના મેરા બાવા મેરા ચાચા મેરા,
ઝાડુ ખાવે લાતે ખાવે જુતે ખાવે ધપોધપ.

રાગ— ૨૭

દુલ્લહન જવાન કરે બુઢ્ઢા તો ખાય લાત જુતીયાં
બને કયસે યેહ બાત.
બુઢ્ઢે હો વયસે આપજી, બુઢ્ઢા હોવે તેરા બાપ,
મય હું જવાન સહાડ સાલકા તેરે સુફયદ હય બાલ.
તુમકો મોંગતારે કાએકોરે મોંડમ
અબી મોરનેકા દીન
ચીમ કીધું લગન ઇમ બોપજી
થારા દાદાનું ભોગ
ઘરી જાઉન રાંધ ભાત ભાકરી
ખાઉંન બાયકોચા માર
છોડો યારો ઝોલ ઝાલ યેહ તાડી પીને ચલો હાં.

૨૮

બુલબુલ—
અય બુલબુલે દીલ ફસલે બહારીમે ચમનસે કીસ્મતને નીકાલા
થા ચર્ખકો મંજુર કીયા દુર વતનસે, ઇસ રંજમે ડાલા.
અફસોસ દીલે સયદ હુવા કયદે કફસમે, સૈયાદકે બસમે,
હયદર્દ દહન જર્દ દમે સર્દ મેહનસે, હર બાતમે નાલા.
અંધેર હય અંધેર હય અંધેર જહાંમે, હય ચાંદ ગહનમે,
ઇનસાફ નહી હાયકે ઇસ બચ્ચેહી પનસે, બુઢ્ઢેસે હય પાલા.
અયકાશ મેરે ગુલકો ફલક લાયે યહાંતક, ઇસ કયદે ગીરાંતક,
બર આયે "મુરાદ" દીલે ગમદીદા અમનસે, અય બારએ તાઅલા.

૨૯

બુલબુલ—
પીયા તોપે જીયા વાર દીયા ખું પીઆ કીયા,
મય ઉપર ખડી રહું નીચે ખડે રો [illegible]તન,

હય જુદાઇ મીલે ગુલો બુલબુલ જ્યું જમી આસમાન,
નહી અપના યહાં મકાન તુમેહ રખું કહાં મહેમાન.
નયનનકી કરૂં કોઠડી પુતલી દેઉં બીછાય,
પલકનકી ચીક ડારકે મોરે સાજનકો લું છીપાય,
જબ દીલબર દીલમે સમાય, તબ કલ મન પલ છીન પાય.

૩૦

ગુલ—

જાની પ્યારીરે માની તોરી દીલદારી,
જાન જીયરવા આઠ પહરવા.
નીકસ નીકસ રહે જાય મોરા દુરીમે તુમહારી.
આ પ્યારી મોહે ગરવા લગાલે,
ગ઼મસે મરત મોરી કર ગ઼મખ઼ારી હરબારી.

૩૧

ગુલ—

સનમ સનમ નાહી ગ઼મ કરના,
સાગ઼ર ભરભર મીલકર દીલબર દોનો આજ પીએંગે.
શરબતકી શીરીની લેવેં જામ ભરના,
પ્યારી દીલબર તુમ જાની દીલબર તુમ નાહીં ડરના.
દીલદાર સનમ કીરતાર કસમ કભી હારેં ન હમ.

૩૨

લાલખાં—

સારી કુદરદાની ગઇરે જવાની મોરી સારી કુદરદાની ગઇ
જવાની હોતી છલબલ દીખાતી હરઆન દીલજાની નઇ,
મીયાં હમભી અકડતેથે કભી જોરે જવાનીમે,
કીયા બખ[illegible] બુહડાપેને કે જયસે તીલહો ઘાનીમે,
જવાની હોતી [illegible]ંગ [illegible] ઉડાતે રચવાતે હમ શાદી કઇ.

ગુમ હોકે ફીર ન આઇ વોહ અબતક નહી નીગાહમે,
ઝુક ઝુકકે ઘુંડતે હંય જવાની કો રાહમે,
જવાની હોતી ગંડેરી ખાતે બુઢપનમે હય કાંજી લઇ.
જન્નત હય જીંદગીમે જમાના શબાબકા,
પીરી હય પેહલે મૌતસે હોના અજાબકા,
જવાની હોતી ખેલ કુદ આતે ટેકનકો અબ લાઠીભઇ.

33

બુલબુલ—

બોલ મીઠડુ સુજાન હરી કીરપા બીખાન,
નાહી કીજે ગુમાન જીયા કરૂં કુરબાન,
મીઠડુ મીયા તું માન તોહે મોરા મન દીનો.
એક પંખી ચતુર બાતોંમે મધુર,
મનવાકી ફીકર મોરી દુર તું કર,
લાગુ હું ચરન તોહે મોરા મન લીનો.

34

લાલખાં—

ચંદ્ર બદન મીર્ગ નયન જોબન મધમાતી.
ચાલ ચલત દમકે દામીનસી ગર્મે.
ઉચકત ઝીઝીકત કપોલ વારૂંરીયા છબપર જર્દ સર્દ.

35

લાલખાંઓ બુલબુલ—

તુ મેરી દીલબર જાની,
બાવાજી તુમ બયઠો દુર,
મય તેરા શૌહર જાની પ્યાર
દુર મુવે લંગ્રા

દીલ મીલ જાયેંગે દો દીનમે,
બીજજુ મુઝકો મત ઘુર,
શાદી હો તેરી હમસે,
જી હાં હાં મુજકો મંજુર,
સુનો સુનો બાત યું ન બનાવો.
હાં બોલો ફરમાવો,
મર જાઊંગા યું ન સતાવો,
બીસમીલ્લાહ મરજાવો.

૩૬

બુલબુલ—

બુહડે મીયા ઠુમક ઠુમક કરકે ચલે બાંકે, અકડાકે,
ચરર મરર જુતી બજાવત તંગ કમર બંધાકે.
સુધ ગવાઇયાં બુધ ઉડાઇયાં ઉમર ભુલે બીચારે,
જ [illegible] ઔરતકી ભોલી સુરત દેખકે મન લુભાયે,
દેખા [illegible]ટાઇયાં બાતેં બનાઇયાં ભાયો જો મનમાહી વોહ
અયસીયેહબુલબુલ કુચ્છ નાહીજીભોલી ગુલસેહી બયઠેગી જાકે

૩૭

પુંબા—

બાંમીલે લેકે માંદીલ ઘરકો ચીદી ચલે ચલે,
મચાલા દનીયા બટાટા મીરચીયે મું જલે બલે.
દારૂભી પીને મીલે ચુની બુચી કાને મીલે.
કાહેકો અયચા, જમેલા મુર્ગી મચી તલે ગલે.

૩૮

પુંબા—

ચીદી હમ કાલા કાલા રે ચીદી હમ કાલા કાલા.
કાલારે ગોરેચે [illegible] ચબમેં ચનદર,

હમબી કાલા માબી કાલા કાલા મેરા બાપ,
કાલા આલા ચબમે ચીદી જયચા ગુલ ગુલાબ,
ગોરા ગોરા આચ્ચા નહી કાલા બોટ આચ્ચા,
ચોટા ચોટા આમ યેહ કયચા હય ચીદી બચ્ચા.

૩૯

પુંબા—

મય ગુલાંમ મય ગુલાંમ રાતો દીન કામ કરૂં પેટ ભરૂં
ટકકે મરૂં કયહુવે બરચ—કયહુવે બરચ
કુડા અબ ટુ જ્યાદા હુમે હલાક નકર યહાં
કર પરવાના.

૪૦

પુંબા—

ચીંગ ચીંગ ટુમ બજાઓ નાચેંગે હમ ઠમ ઠમ.
અબ ડર નહી કુચ કરો ગમ્મત કરેંગે હમ,
અરરાહ અમારા ગાઉંમે આમ ચુકીથા ચીદી,
બચ નાચટાટા ગાટાટા અબ બીચારા કયદી.
અરરાહ વોહ કયચા ઢોલક બજાટાટા રબઢબ.
બાજા બજાટા કયચા અબ ભુલ ગયા વોહ ચબ,
ટીટીયુંરી ડીંડીંરીં ટીંટીં ઔર ફીંગફીંગ કરતા ચંગ,
હુંય અબ વોહ દીનો જબ કીધર જો કરતેથે આમરંગ
ટબ થા કાના પીના અબ કાટા મુકકી લાટ.
પજરચે ચારા દીનતક બચ કામ યેહી હય બાટ.

૪૧

અજમત, પુંબાઓ, ગુલ—

પુંબે પુંબે
અરરર હાં

નીચે કયા હય યેહ તુફાન.
ચલ ચલ બુઢ્ઢી,
દેખ ઓ મુવે,
અબ આવેગી મેરી જાન.
ઠયર જરા તુ,
કયા કરેગી,
ખયચું આકર તેરા કાન, મુવે.
જારી નકટી,
ચલબે કુત્તે,
બુહડયા માતો હય મસતાન.
ચરમ નહી કુચ,
રંગ મચા હય,
ઘરમે કરતા હય ધમસાન.
મરજી મેરા,
ગુલામ મુવા,
જંગ મચા હય દર મયદાન.
સંભાલ મુજી,
હડ ધુત હડ ધુત,
લેગા લાલખાં તેરી જાન.
દે બત્તી તુ,
સબ કહુંગી,
ધુત ચુગલખોર બેઇમાન.
છાકટા ઘધા,
બીજાજી કુત્તી,
દોનોં હય પુરે શયતાન.
કૌન હય નીચે,
દોચ અમારા,
કહે કૌન તુ મર્દ અનજાન.

૪૨

ગુલ—

નાહી હોનાજી બીબી ખફા મેરી સુનીએ જરા,
લાચાર હું મ. ગરીબ ગવૈયા દાદ મેરી કચુ દેનાજી,
ગાકે બજાકે મ.સ પેટ ભરતાહું દેખ હુનર કચુ દેનાજી.

૪૩

બુલબુલ—

યહાં શામોસહર બયઠકે બેજાર હુઇહું,
આજ સયરે ચમનકી મય તલબગાર હુઇ હું.
જાને દે મુઝે બાગ઼કે દરમીયાન અય દાયા,
બુલબુલકી તરાહ્ કેયદમે લાચાર હુઇ હું
ખાઉંગી હવા આજ મય મુદ્દતસે અય દાયા,
ઇસ ઘરમે સદા રહકે મય બીમાર કયું હુઇ હું.

૪૪

સબ—

ઇનકી માંનો અરજ અબ આજ ચાંદની શબ હય મુજાયકા નહી
ઘરકે નીગાહબાન આપહી કહેલાઓ,
સંગ ઇનહોકે આપ બાગ઼ મ્યાને જાઓ,
મરજી અગર હોતો હમકો બુલાઓ.
સુનકે ગાના જરા દીલકો તો રીઝાઓ.

૪૫

સબ—

લો દીવારપર જલ્દતર ચહડકે હાં,
ખ़બરદાર સબકી નજ઼રસે નેહાં,
ઉતરકર ઉધરસે ઇધર બેગુમાં,
સંભલકર ચલો આવો ઝટપટ યહાં,
મય એકદમમે આતાહું અય મેહરબાં,
રંગ હય આજ રંગ બાગ઼મે જાના ગાના બજાના,
સંગ હય નાઓ ચંગ બજેગા ખુબ મીરદંગ.
ચમન દર ચમન ગુલ બદન હરજવાં,
શજર દર શજર નહર પાની રવાં,
સમન નસતરન પર હય જોબન યહાં,
ચલો જલ્દ આજાવો તુમ અય મી[illegible],
બહોત ખુબ આતા[illegible] અબ મ[illegible] વ[illegible]

૪૬

ચ.જ.મત—

બાતે ન કરો અયસી મુઝે ભાતી નહીં હય,
તુમકોભી શર્મ કુચ્છ જરા અબ આતી નહીં હયઃ
કયા આકે કહેગા મુઝે ઇસ ઘરકા વોહ માલીક,
કયા ઉસકા નમક બાંદી સદા ખાતી નહીં હય.
મુજકો ન ફંસાનેકી કરો બાત અય સાહે.બ, •
યેહ બુહડયા ફ.રેબ તુમસે કબુ ખાતી નહીં હય.

૪૭

ગુલ—

ધ્યાનકર સુન બીનતી મોહે હમદમ મીલાદેરી,
માનુ મય ગુન હરઆન તેહારે દીલબર દીખાદેરી;
મરૂં મય તડપ તડપ કર મૈયા પીર મીટા દેરી.

૪૮

પુંબા—

રાત રંગ રચીલી આજકી યેહ ચજીલી,
નાચે કુદે ગમ્મત ભરી ચેલ ચબેલી,
મેવા ઔર ચરબત ચંપા ઔર ચંબેલી,
ચાત ઉચકે ચીતાર બાજે ટયાંઉ ટયાંઉ ટયાંઉ.
બીન ચંગ જંગકે બાજે ડીંગ ડાંગને,
નાચનેકા જોર આયા ખુબ મેરી ટાંગમે.
ડારૂ જરા પીકર ચુર લાઉ આંગમે,
મીટા મીટા ડારૂ પીકર નાચું થુમ થુમ.
પુંબે કાકા નાચો નાચો નાચો નાચો
પુંબે કા॰॰ નાચો લુપી મીલે પાનચો.
પુંબે કા॰ નાચો નાચો નાચો નાચો,
મીટા મી॰ટા ॰ારૂ પીકે ॰ાચું થુમ થુમ.

૪૯

લાલખાં—

રાત અંધેરી હય કોઇ નહી જાગેજી,
કયસી વોહનાજુક મીલી અલબેલી;
શાદી કરૂં કલ નીંદ લાગેજી.

૫૦

ગુલ—

સનમ ગુલશન બીનતોહે ન ભાયે,
તોપે નજર કર ગુલ શરમાયે,
બાગન ખુબીકો પાએ ગુલ દાગ હય સીનપે ખાએ.
ગુલજારકો શયદા બનાએ.
પ્યારી પ્યારી સુરતીયાં જીયા લલચાવે,
પરવાના મુઝકો બનાએ કયું દીવાના મુઝકો બનાએ.
કયુ પયમાના ગમકા પીલાએ.

૫૧

બુલબુલ—

અય જાન તોહે જીયા બનાકે રખખું,
અલે આજ લગાવો પીયા,
તુઝે આંખોકા તારા બનાકે રખખું.
તોપર જીયા મયને વાર દીયા,
નેહાયત અબ ગમે દુરી સહા.
યારન પ્યારસે ફેરૂં જીયા,
જો ચાહેતો ખંજરસે કાટે ગલા.

૫૨

ગુલ—

આ પ્યારી તેરી ઉલફ઼તપર સબ તનમન ધન કુરબાન,
તોબીન નીસદીન ગીનગીન પલછીન હમદમ હરદમ ગ઼મઝેલા
ઘરદર તજકર બનબન ફીરકર મરમર કર મીલીજાન.
સુનસુન દીલબર મેરાસર કટકર ગરહો અલગન હો તુઝસે જુદા
મીલકર સરે ગુલશન ગુલો બુલબુલ ચહેકત હય હરઆન.

૫૩

ગુલ—

અર્જ઼ સુનીએ મય તુમાહારા હું ગુનાહગાર આયા,
હય ખ઼તા મેરી યહાં મયહી ખ઼તાવાર આયા
…ખ઼તા હય નહીં દરબાનકી તકુસીર કોઇ,
…. મીસલે સબા ફાંદકે દીવાર આયા.
બખ્શ઼ દીજી કે સજ઼ા કીજે અસીરે ગ઼મકો
દસ્ત બસ્તા સરે ખ઼ીદમત યેહ ગીરફ઼તાર આયા.

૫૪

ગુલો—

સુનો મેરી પહલે જ઼બાની યેહી મેરા દીલબર હય જાની,
મય તો તનમનકો ઇસપે વાર ચુકી.
તન ઇસકા મન ઇસકા ધન ઇસકા મય હું ઇસકી દીવાની.
મયને ગુલશનમે ગુલકો આને દીયા,
ગર યેહ બાત પરે સજા મર હય મેરા કરદો ચાહેતો ફ઼ાની

૫૫

જરા ધ્યાન ધરોજી અબન યું લગાઓ કછુ કાજ,
જવાન મોરી સીખ સુનોજી બુહડે માનો બાત.
બે જોડેકી શાદીમે તુમ અપની કરોગે ઘાત,
જુલમો જોરસેતો કછુ શાદી ન કીજે.
દીલકો ઝીત લેના હોતો પ્રીતસે લીજે,
બુહડીકો બુહડાહી સજે છોટીકો જવાન.
ઇસસે અગર ઉલટે ચલો રેવડી દાનાદાન,
મન યેહ જીધર લાગા ઉધરસે ન છુડાઓ.
યેહ દાનો મીલ દીલસે ઉસે ગાંઠી બંધાઓ,
ગોરીકો ગોરાહી અચ્છા કાલીકો કાલા.
ચોટા બીબી ચાટ યેહ બુહડાનહીં ચજને વાલા,
યેહ ઇશ્ક અયસા હયકે તોડે જંજીરો ભીસખ્ત;
પંજેસે ઇસકે બચને કભી ન કરીએ બંદોબસ્ત.

તમામ શુદ